

# РЕШЕНИЕ

№ 2102

гр. София, 29.03.2018 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 02.03.2018 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Стоева**

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова  
Калин Куманов**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **12451** по описа за **2017** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез адв. П., срещу решение от 13.10.2017 г., постановено по НАХД № 7875 по описа за 2017г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0000729/31.03.2017г., издадено от Главен инспектор в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място], с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] за нарушение по чл.38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв., на основание чл.93г, ал.2, пр.1 ЗавПр, и за нарушение по чл.38, ал.1, т.2 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. - имуществена санкция в размер на 3 000 лв., на основание чл.93г, ал.2, пр.2 ЗавПр.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Посочва се, че в АУАН и НП липсва точно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, което съставлява неспазване на императивните изисквания на чл. 42, т.

4, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Моли се за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление. Представят се писмени бележки. В съдебно заседание не изпраща представител.

Ответникът – Областен отдел „Автомобилна администрация” – [населено място], редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска Г. прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, XVIII-ти касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС приел следното: На 20.03.2017г., около 14,30 часа, в [населено място] била извършена тематична проверка по сигнал Вх.№ 12-00-00-766/1 /09.02.2017г. от Република И. на [фирма], притежаваща Л. на Общността № 6961 за международен превоз на товари, по отношение на транспортната ѝ дейност. При проверката било установено, че превозвачът не е архивирал и не е съхранил данните от паметта на дигиталния тахограф, монтиран в товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] поне веднъж на 90 дни, както и тези от картата на водача Д. Н., притежаващ лична карта № Т., поне веднъж на 28 дни, и в момента на проверката не представил цифрово криптирани файлове за периода 01.04.2016г. – 30.06.2016г. Съставен бил констативен протокол за извършената комплексна проверка. За констатираните нарушения гл.инспектор в ОО „АА” съставил акт за установяване на административно нарушение № 236792/20.03.2017г., надлежно връчен на нарушителя на същата дата. Въз основа на АУАН било издадено наказателно постановление № 42-0000729/31.03.2017г., с което на [фирма] е наложено административно наказание, както следва: 1/за нарушение по чл.38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. - имуществена санкция в размер на 3 000 лв., на основание чл.93г, ал.2, пр.1 ЗАвПр; 2/за нарушение по чл.38, ал.1, т.2 от Наредба № Н-3/07.04.2009г. - имуществена санкция в размер на 3 000 лв., на основание чл.93г, ал.2, пр.2 ЗАвПр.

За да потвърди НП районният съд е преценил, че в хода на проведеното административно-наказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Съставените АУАН и НП съдържат реквизитите, изискуеми по ЗАНН и са издадени при спазване на сроковете по цитирания закон. Посочил е, че нарушението е установено въз основа на събраните доказателства и същото е безспорно доказано. Изложил е мотиви, че правилно е определена квалификацията по наредбата и вида на административното наказание.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009 г. превозвачите и лицата, извършващи превоз за собствена сметка, извличат данните от паметта на дигиталния тахограф и картата на водача, с изключение на подробните данни за скоростта: най-малко един път на 90 дни - за данните от паметта на дигиталния тахограф, а по чл.

38, ал. 1, т. 2 от Наредбата същите имат задължение най-малко един път на 28 дни - за данните от картата на водача. От доказателствата по делото не се установява, че касаторът, в качеството си на лицензиран превозвач, да е изпълнил това изискване в двете хипотези на цитираната разпоредба, поради което е налице и фактическият състав на визираните в тези текстове административни нарушения. Настоящата касационна инстанция констатира, че и двата състава на нормата на чл. 38, ал. 1 от Наредба № Н-3 от 07.04.2009 г. предвиждат периодичност на задължението и обуславят относим период, в който е дължимо изпълнението му – най-малко един път на 28 дни за едното нарушение и 90 дни за другото нарушение. Изпълнително деяние е осъществено чрез бездействие, като към датата на проверката, дружеството не е представило доказателства за воденото на отчетност. Следва да се посочи, че предвид факта, че касаторът сам е предоставил необходимите за проверката документи и товарни превозни средства за контрол (видно от описаното в контролния лист), неоснователно е да се твърди, че не е ясно мястото на нарушението, още повече, че същото е посочено в АУАН и НП. Няма спор също така, че превозвачът не е извличал и съхранявал данните от дигиталните карти и дигиталните тахографи, които са вградени в превозните средства, собственост на дружеството, както и че не съхранявал данни от картата на водача за периода 01.04.2016г. до 30.06.2016г., попадащи в предвидените срокове за съхранение в наредбата. Наложениите санкции, съобразно кореспондиращата на извършените нарушения санкционна разпоредба на чл. 93г, ал. 2 ЗАвПр, която гласи, че на превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, извършващо превози за собствена сметка, които не са осигурили извличането на всички данни от тахографа или от картата на водача, се налага имуществена санкция 3000 лв.

Предвид гореизложеното обжалваното съдебно решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед тези съображения, Административен съд София-град, XVIII касационен състав, на основание чл. 221 от АПК

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.10.2017 г., постановено по НАХД № 7875 по описа за 2017г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6 – ти състав

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.